

■ Με την ήγεται συμμετοχή του πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου

Πρώθις τοῦ Διαθρησκειακοῦ Συγκρητισμοῦ καὶ τῆς «Θρησκαιοποιήσεως» τῆς Ἐκκλησίας μέσω τῶν οἰκολογικῶν δραστηριοτήτων^(*)

Προσφορά «Ἱερῶν Δώρων» στὴν «Μητέρα Γῆ»...

α. Τὸ «Πανθρησκειακὸ Μέτωπο»

Ὁ Καθηγητὴς κ. Χρῆστος Γιανναρᾶς ἔχει πολὺ εὐστοχα ἐπισημάνει τὴν «χρησιμοθηρικὴ σκοπιμότητα», μετὴν ὁποία «χρησιμοποιεῖται ἡ θρησκεία σήμερα γιὰ νὰ ἐπιβάλλει μιὰ οἰκολογικὴ ἠθική».

Στὴν ἐποχὴ μας οἱ «οἰκολογικὲς ἀπειλές» εἶναι αὐτὲς «ποῦ δικαιῶνουν τὴ συνεργασία τῶν θρησκείων γιὰ τὴν ἀντιμετώπισή τους». «Οἱ θρησκείες νιώθουν νὰ εἶναι καὶ πάλι χρήσιμες: ἡ οἰκολογία “πουλάει”, τὸ οἰκολογικὸ ἐνδιαφέρον ἐξασφαλίζει λαμπρὲς δημόσιες σχέσεις καὶ διεθνὴ προβολή».

Στὴν ὑπόθεσι αὐτὴ, τὸ «ἰδιαίτερα ἐπικίνδυνον εἶναι ὅτι ἐμφανίζεται νὰ συμμετέχει μετὰ καύχησι σὲ αὐτὴ τὴν οἰκολογικὴ ὠφελιμοθηρία καὶ ἡ ὀρθόδοξη Ἐκκλησία», ἡ ὁποία ὅμως τοιοιτοτρόπως ἐμφανίζεται νὰ ὑποχωρῇ στὴν διαδικασία τῆς «θρησκαιοποιήσεως» τῆς χριστιανικῆς ἐμπειρίας.

Περαιτέρω, ἡ «συνεργασία» αὐτὴ σημαίνει ἐπίσης συμμετοχὴ στὴν προετοιμασία μιᾶς «Παγκόσμιας Θρησκείας», μέσω τῆς ἰσχυροποιήσεως τοῦ «Πανθρησκευτικοῦ Μετώπου» ἐναντι τοῦ «Κοινοῦ Ἐχθροῦ»: τῆς Ἐκκοσμικεύσεως (Secularism), προκειμένου δῆθεν νὰ διαφυλαχθοῦν οἱ «Βασικὲς Θρησκευτικὲς Ἀξίες».

Ἐξ ἐπόψεως ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν, εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος σκέπτεται καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἀδιαφιλονίκητος «Ἡγέτης» τοῦ Διαθρησκειακοῦ Διαλόγου, διακηρύσσων συνεχῶς τὴν ἀνάγκην «ὑπὲρ τῆς εἰρηνικῆς συνεργασίας τῶν θρησκείων», ἀρκεῖ νὰ «εἴμεθα ἠνωμένοι ἐν τῷ πνεύματι τοῦ ἐνὸς Θεοῦ».

6. Στὸ Κατμαντοῦ τοῦ Νεπάλ

Μὲ τις προϋποθέσεις αὐτές, Ἄντιπρόσωποι τῶν ἔνδεκα (11) μεγάλων Θρησκειῶν συνεκεντρώθησαν στὸ Κατμαντοῦ, πρωτεύουσαν τοῦ Νεπάλ, τὸν Νοέμβριο τοῦ 2000, γιὰ τὸ ΛΘ΄ Διεθνὲς Συνέδριο τοῦ «Παγκοσμίου Ταμείου τῆς Φύσεως» (W.W. F.) καὶ ἐν συνεργασία μὲ τὴν «Συμμαχία Θρησκειῶν καὶ Διατηρήσεως» (A.R.C.), «μὲ σκοπὸ νὰ ὑποκινήσουν ἑκατομμύρια πιστῶν νὰ λάβουν μέτρα γιὰ τὴν διατήρησι τῶν φυσικῶν πόρων τῆς γῆς».

«Στις 15 Νοεμβρίου ἀντιπρόσωποι τῶν θρησκειῶν Μπαχάϊ, Βουδισμού, Χριστιανισμοῦ, Ἰνδουϊσμοῦ, Τζαϊνισμοῦ, Ἰουδαϊσμοῦ, Μουσουλμανισμοῦ, Σίχ, Σιντοϊσμοῦ, Ταοϊσμοῦ καὶ Ζωροαστρισμοῦ συναντήθηκαν στὸ Κατμαντοῦ τοῦ Νεπάλ, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ἓνα εὐρὺ φάσμα διεθνῶν περιβαλλοντικῶν προκλήσεων καὶ νὰ ἀποκαλύψουν τὰ Ἱερά Δῶρα γιὰ Ἐναν Ζῶντα Πλανήτη – δηλ. τίς πρωτοβουλίες τους γιὰ τὴν προώθησι τῆς περιβαλλοντικῆς ὑπευθυνότητος καὶ διαφυλάξεως».

Οἱ Χριστιανοὶ ἀντιπροσωπεύθησαν στὸ Κατμαντοῦ ἀπὸ Ἀγγλικανούς, Λουθηρανούς, Μαρωνίτας, Μεθοδιστάς, Παπικούς καὶ δυστυχῶς ὀρθοδόξους Οἰκουμενιστάς.

Παρέστη καὶ συμμετεῖχε ὁ πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ κεντρικὸς εἰσηγητὴς τοῦ Συνεδρίου.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς εἰδικῆς Τελετῆς: «Ταξίδι στὸ Κατμαντοῦ: Ἱερά Δῶρα γιὰ ἓναν Ζωντανὸ Πλανήτη», προσεφέρθησαν ἀπὸ τοὺς Ἄντιπροσώπους τῶν Θρησκειῶν 26 διαφορετικὰ συμβολικὰ «Δῶρα» στὴν «Μητέρα Γῆ», τὰ ὁποῖα παρέλαβε ὁ Πρίγκηπας Φίλιππος, Δούκας τοῦ Ἐδιμβούργου καὶ Πρόεδρος τοῦ «W.W.F. International».

Ὁ κ. Βαρθολομαῖος προσέφερε ὡς «ἱερὸ δῶρο στὴν Γῆ» μία μοναστηριακὴ ἔκτασι στὴν περιοχὴ τῆς Δωδεκανήσου...

Τὴν ἑναρξί τῆς Τελετῆς εἶχε κηρύξει ὁ Βασιλεὺς τοῦ Νεπάλ Birendra Bir Bikram Shah Der, ὁ ὁποῖος πιστεύεται ὡς δῆθεν ἐνσάρκωσις τοῦ Ἰνδουϊστικοῦ θεοῦ Βισνοῦ.

Ἐπακολούθησε ἓνας διαθρησκειακὸς ἑορτασμοὸς πρὸς τιμὴν τῶν νέων «Ἱερῶν Δώρων», μὲ μουσική, χορὸ καὶ ἱερὰς τελετὰς ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον.

«Τὴν πρώτη μέρα τῶν ἐκδηλώσεων πραγματοποιήθηκε μὲ τὴν παρουσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τελετουργικὴ ἐκδήλωση κατὰ τὸ θρησκευτικὸ τυπικὸ τῶν Σιντοϊστῶν, κατὰ τὴν ὁποία δόθηκαν καὶ οἱ σχετικὲς Σιντοϊστικὲς εὐλογίες πρὸς τὴν φύσι καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας δόθηκαν εὐλογίες κατὰ τὸ Ζωροαστρικὸ τυπικὸ...».

♦ Παρατηρήθη, ὅτι «πολλὰ ἀπὸ τίς πτυχὲς τῶν δραστηριοτήτων αὐτῶν

ένεχουν τὸν κίνδυνο διολισθήσεως σὲ συγκρητιστικὲς θεωρήσεις καὶ πρακτικὲς». Πέρα ὅμως αὐτῆς τῆς ἀκινδύνου... «ὠραιοποιημένης κινδυνολογίας», εἶναι ἀπολύτως βέβαιον, ὅτι ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν στὶς ἐκδηλώσεις αὐτὲς ἀποτελεῖ ἤδη σχετικοποίησιν τῆς Μοναδικῆς Ἀληθείας καὶ ὁπωσδήποτε ἕναν **de facto** συγκρητισμὸν. Καὶ τοῦτο, διότι οἱ προϋποθέσεις καὶ προοπτικὲς τοῦ Διαθρησκειακοῦ Συγχρωτισμοῦ ἀποτελοῦν «δραστικὰ ἐργαλεῖα» πρὸς «θρησκειοποίησιν» τῆς Ἐκκλησίας καὶ παραμόρφωσιν τοῦ ἱστορικο-εσχολογικοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ «σὲ θρησκεία κοσμικὴ ἢ κοινωνικὴ, μὲ ὠφελισμιστικὸ ἢ χρησιμοθηρικὸ χαρακτῆρα». Ἡ παραμόρφωσις αὐτὴ καθιστᾷ τὴν Ἐκκλησία «μέρος τοῦ κόσμου ἢ ἀξία τοῦ πολιτισμοῦ», δηλαδὴ τὴν ἔκκοσμικεύει τοῦτο ὅμως συνιστᾷ «πραγματικὴ αἵρεση».

«Ἡ αἵρεση, ὅχι ἀπλῶς ἁμαρτία, ποὺ κατ' ἐξοχὴν καὶ κυρίως ἀπειλεῖ τὰ μυστικὰ καὶ μυστηριακὰ βάθη τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἡ Ἐκκοσμίκευση».

→ Βλ. **Alexander Schmemmann**, *Γιὰ νὰ ζήσει ὁ κόσμος*, ἔκδοσις 6', σελ. 160-166, 7, «Δόμος», Ἀθήνα 1987· *Χρήστου Γιανναρά*, «Οἰκολογία καὶ θρησκεία», ἔφημερ. «Καθημερινή», Κυριακὴ 23.11.1997· π. *Μιχαὴλ Σ. Καρδαμάκη*, *Οἱ πειρασμοὶ τῆς Ἰστορίας καὶ ἡ μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας*, «Ἄρμός», Ἀθήνα 2001· *Ἱερομονάχου Κλήμεντος Ἀγιοκυπριανίτου*, Ἡ συμβολὴ καὶ ἡ εὐθύνη τῶν ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν στὸ Διαθρησκειακὸ ἄνοιγμα, Ἀθήνα 1999· *Kathryn-Jane Muller-Griffiths*, «Worlds faiths in Kathmandu unveil 'sacred gifts' to protect environment», περιοδ. «**ENI**» Γενεύης, No 22/29.11.2000, pp. 15-16· περιοδ. «Παρακαταθήκη» Θεσσαλονίκης, ἀριθ. 15/Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2000, σελ. 13-14: «Οἰκολογία καὶ Νέα Ἐποχὴ».

(*) Περιοδ. «Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις», ἀριθ. 37/Ἰούλιος 2001, σελ. 157.